

Як на вуглинах дров'яних...

Федір Тютчев

Як на вуглинах дров'яних
Папір димиться і згорає,
І жар, прихований у них,
Рядки безжально поглинає,

Так тліє і душа моя,
Життя щодня відходить димом;
Так поступово гасну я,
Від смутку ставши нелюдимом.

О боже мій, якби хоч раз
Цей жар роздмухався на волі,
Щоб, вже не мучаючись долі,
Я спалахнув би – і погас!

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович